

کاربرد روشهای بیوشیمیابی و بیواسی در تشخیص مقاومت به حشره کش‌های ارگانوفسفره و کاربامات در سوسری آلمانی

مهندس ماندان ابوالحسنی^۱، دکتر منصوره شایقی^۱ و دکتر حسین لدنی^۱

چکیده:

در این بررسی حساسیت سوشهای مختلف سوسری آلمانی در *in-vivo* با استفاده از خط رگرسیون (غلظت در واحد لگاریتمی و مرگ و میر براساس پروریت) و در *in-vitro* با استفاده از بررسی وضعیت آنزیم مورد مطالعه قرار گرفت.

در روش بیواسی نمفهای سن یک سوسری آلمانی (۲ تا ۳ روزه) با کاغذهای آغشته به حشره کش‌های دیازینون و پروپوکسور ۲٪ آزمایش گردیدند که نتایج بدست آمده از آزمایشها با دیازینون ۲٪ نشان داد که کلیه سوشهای آزمایش شده در مقایسه با سوosh حساس متholm بوده، باستانی یک سوosh که حساسیت بیشتری داشت به طوری که نسبت مقاومت ۰/۹۷ تا ۱/۶۷ تعیین گردید. نتایج آزمایش با پروپوکسور ۲٪ نشان داد که کلیه سوشهای به این حشره کش حساس بوده به استانی یک سوosh که نسبت مقاومت ۱/۶ در مقایسه با سوosh حساس مشخص گردید.

در آزمایشها آنژیمی حساسیت سوشهای با استفاده از دو روش اندازه گیری فعالیت استراز عمومی و استیل کولین استراز مورد بررسی قرار گرفت.

مقایسه نتایج آزمایشها انجام شده در *in-vivo* و *in-vitro* بر روی نمفهای سن ۱ سوسری آلمانی مؤید این مطلب است که این دو روش برای اندازه گیری مقاومت / تحمل از حساسیت قابل قبولی برخوردار است و در آزمایش بیواسی می توان سطح حساسیت حشره را به حشره کشها مشخص نمود، درحالی که در روش *in-vitro* با استفاده از بررسی فعالیت آنزیم فقط می توان تغییرات کمی یا کافی آنژیمیابی را که با حشره کش‌های ارگانوفسفره و کاربامات در ارتباط هستند تعیین نمود.

لازم به ذکر است که این تحقیق برای اولین بار در دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام شده است.

وازگان کلیدی: سوسری، بیواسی، بیوشیمیابی، مقاومت

^۱ گروه حشره شناسی پزشکی و مبارزه با ناقلین، دانشکده بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۶۴۴۶، تهران، ایران.

مقدمه:

پژوهشی تهران نگهداری می شود مقایسه شدند. جمع آوری سوسنریها با دست و یا تله های زنده گیر انجام گرفت. نمونه های جمع آوری شده درون ظروف مخصوص پرورش که حاوی مواد غذایی خشک (نان - سویا و) و نیز آب بود نگهداری شدند. در این بررسی آزمایش های بیوشیمیایی و بیواسی بر روی نMF سن ۱ (۲ تا ۳ روزه) سوسنریها انجام گرفت. در آزمایشات بیوشیمیایی میزان فعالیت استراز عمومی و نیز استیل کولین استراز مطالعه گردید. در تست استراز برای هر سو ش ۱۵ تا ۲۵ نMF در نظر گرفته شد. درون لوله های مورد بررسی ۲/۵ CC از محلول سوبسترا (۰C نفتیل استات) ریخته شد، سپس یک نمونه از نMF سوسنری سن ۱ را در ۱ CC آب مقطر در پلیتھای مخصوص هموژنیزاسیون بر روی ظرف یخ قرار داده و هموژنیزه نموده و ۲۵ میکرولیتر از محلول حاصل در لوله اول و ۲۵ میکرولیتر نیز به لوله دوم می افزودیم، سپس ۰/۰ ۵ CC آب مقطر به هر کدام از آنها اضافه نموده و بعد از ۳۰ دقیقه برای توقف واکنش ۰/۰ ۵ CC محلول نمک به لوله ها اضافه شد ۰ ۵ CC سدیم لوریل سولفات + Fast Blue B Salt ۲ CC (که ابتدا رنگ متسابل به صورتی و بعد از ۲ تا ۵ دقیقه تبدیل به رنگ آبی ارغوانی می شود. نتایج با استفاده از اسپکتروفوتومتر و طول موج ۶۰۰ نانومتر فرائت گردید (Hemingway J.S. and Georgiou G.P. 1984).

در تست استیل کولین استراز، در ابتدا در تمام لوله ها ۱۴۵ میکرولیتر محلول تربیتون ۱۰۰-X در فسفات با فر (M ۰/۱ و pH ۷/۸) ریختیم و پس از آن ۱۰ میکرولیتر (dithiobis-Nitrobenzoic acid) DTNB را افزودیم، ضمناً در مورد هر نمونه ۱ سری لوله آزمایش دیگر هم قرار دارد که تمام مواد ذکر شده را به آن اضافه نموده ASCHI + Propoxour محلول ASCHI (Acetyl Cholin Iodide) را افزودیم که این عمل باعث مهار فعالیت استیل کولین استراز می شود. پس از انجام این مراحل هر نMF سوسنری را در ۲۵۰ میکرولیتر آب مقطر در پلیتھای مخصوص و بر روی ظرف یخ هموژنیزه نموده، ۲۰ میکرولیتر از محلول هموژنیزه شده داخل لوله های آزمایش قرار گرفت و بعد از گذشت ۱ ساعت از

سوسنری آلمانی *Blattella germanica* یک

آفت شهری با پراکندگی وسیع می باشد که به دلایل اندازه کوچک، عادات تغذیه ای و رفتار خاص می تواند علاوه بر انتقال عوامل بیماری زا مولد حساسیت های تنفسی و تشیدید بیماریهای آرژیک باشد. مبارزه با سوسنریها در اکثر نقاط به وسیله سوم مختلف انجام می گیرد (Alali F.Q., et al. 1998; Bennett G.W. et al. 1968) ولی متأسفانه به دلیل نداشتن آگاهی کافی از کاربرد عملی و استفاده بی رویه از حشره کشها نسبت به اکثر حشره کشها ارجمندو کله، کارباماتها، ارگانوفسفره و گروه پیروترونیکها مقاومت دیده شده است (Cochran D.G. 1987; Finney D.J. 1971)

به منظور آگاهی از سطح حساسیت سوسنریها جهت کاربرد علمی آنها می توان از روش های بیوشیمیایی و بیواسی استفاده نمود (Heming Way J. et al. 1993). هدف از انجام روش های بیوشیمیایی تعیین میزان فعالیت آنزیم در بدن حشره (سوسنری آلمانی) می باشد. سعی شده است فعالیت آنزیم های استراز عمومی و استیل کولین استراز در سوسنریها جمع آوری شده مقایسه و بررسی گردد. بدین ترتیب می توان میزان تماس حشره مورد نظر با سوم ارگانوفسفره یا کاربامات را مشخص نمود و با استفاده از روش بیواسی میزان سطح حساسیت حشره را تعیین نمود که این تستها کاملاً اختصاصی بوده و مکمل روش های بیوشیمیایی است.

روش کار:

برای انجام این مطالعه نمونه هایی از سوسنریها دو خوابگاه داشجبویی (دانشگاه علوم پزشکی تهران - دانشگاه تربیت مدرس) و همچنین بیمارستانهای سینا - مرکز طبی کودکان جمع آوری گردید. (به دلیل وجود سوسنریها در این اماکن و نیز تماس آنها با حشره کشها مختلف، این مکانها جهت بررسی مقاومت مناسب تشخیص داده شدند). سوسنریها جمع آوری شده با سوش حساسی که در آزمایشگاه انسکتاریم، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم

این اختلاف با توجه به حساس بودن مرکز طبی کودکان نسبت به سوشهای ذکر شده در تماس با دیازینون قابل تفسیر است.

سوش بیمارستان سینا و خوابگاه ۹ از نظر تست بیواسی اختلاف معنی دار نداشت و هر دو به دیازینون ۲٪ متحمل می باشند. در تست استراز هم اختلاف معنی دار مشاهده نگردید ولی در سنجش (استیل کولین استراز) بین آنها اختلاف معنی دار است. با توجه به جدول (۲) می توان مشاهده نمود که عدد به دست آمده از میانگین عبور نور در سوш بیمارستان سینا از خوابگاه ۹ بیشتر است. سوش بیمارستان سینا و خوابگاه تربیت مدرس اختلاف معنی دار نشان نداد و از نظر مقایسه فعالیت آنزیمی با هم مطابقت دارند. حال آن که عدد بدست آمده از میانگین عبور نور در بیمارستان سینا بیشتر است.

مقایسه میان خوابگاه ۹ و خوابگاه تربیت مدرس دارای اختلاف معنی دار نمی باشد. بنابراین هر دو نسبت به دیازینون ۲٪ متحمل بوده و از نظر مقایسه فعالیت آنزیمی خوابگاه ۹ دارای فعالیت کمتر است جدول (۱).

ب) پروپوکسور - استیل کولین استراز - استراز نتایج دو روشن تست بیواسی و بیوشیمیابی در سوشهای مورد تست با پروپوکسور ۲٪ در جدول (۳). یانگر این مطلب است که تستهای بیواسی در مرکز طبی کودکان با دو سوш خوابگاه ۹ و تربیت مدرس اختلاف معنی دار نشان نمی دهد و نسبت به پروپوکسور ۲٪ حساس هستند. در آزمایش‌های بیوشیمیابی استراز و استیل کولین استراز بین مرکز طبی کودکان با ۲ سوш خوابگاه ۹ و تربیت مدرس وجود اختلاف معنی دار به دلیل فعالیت پایین آنزیم در سوش مرکز طبی کودکان (با توجه به عدد بدست آمده از میانگین عبور نور) در مقایسه با دو سوش ذکر شده می باشد جداول (۲ و ۴).

سوش مرکز طبی کودکان با بیمارستان سینا دارای اختلاف معنی دار است زیرا بیمارستان سینا در مقایسه با مرکز طبی کودکان نسبت به پروپوکسور ۲٪ متحمل و نیز از نظر میانگین عبور نور دارای عدد پایین تری است که نشانه بالا بودن میزان جذب و فعالیت بالای آنزیم در این سوш در

زمان تماس برای خواندن نتایج آنها را به لوله های اسپکتروفوتومتری انتقال داده و برای اینکه حجم این محلول نهایی که 0.2 CC است به حجم لوله های اسپکتروفوتومتری یعنی 3 CC برسد به تمام لوله های آزمایش مقدار 2 CC از نسافت بافر (سدیم) ($\text{PH}=7$) و 0.1 M اضافه گردید که همان بافری است که به لوله شاهد اضافه شد و نتایج در طول موج 405 nm قرانست گردید (Hemingway J. et al. 1993).

برای انجام آزمایش بیواسی از حشره کشها پروپوکسور و دیازینون استفاده گردید که ابتدا کاغذهای با غلظت 2% برای این حشره کشها به عنوان غلظتی که قادر به کشتن 95 تا 100 ٪ از پوره های سن ۱ سوш حساس می باشد تهیه گردید (Hemingway J. et al. 1993). و با استفاده از روش تستهای حساسیت آزمایشها در ۴ تا ۵ زمان تماس با ۶ تا

تکرار انجام گردید (Waldeigh R.w. et al. 1989) برای تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از تست بیواسی از روش آماری آنالیز پروبیت (Probit) و تحت یک برنامه آماری به نام SPSS استفاده شد (world Health Organization 1981)، که در این روش $\text{LT}90$ و $\text{LT}50$ ، شب خط، خطای معیار (SE) و محدود X^2 برای کلیه سوش محاسبه گردید. آنالیز واریانس اطلاعات مربوط به تستهای استراز و استیل کولین استراز با استفاده از یک دستگاه رایانه در برنامه آماری SPSS با آزمون توکی (Tukey) و حدود اطمینان 5% انجام شد.

بحث و نتیجه گیری:

نتایج تستهای انجام شده بر روی سوشهای جمع آوری گردیده از خوابگاههای دانشجویی تربیت مدرس و دانشگاه علوم پزشکی تهران و بیمارستانهای سینا و مرکز طبی کودکان با استفاده از روش‌های بیواسی و بیوشیمیابی بشرح زیر می باشد:

الف) دیازینون و استیل کولین استراز - استراز مقایسه میان سوش مرکز طبی کودکان با خوابگاه ۹، خوابگاه تربیت مدرس و بیمارستان سینا در روشن بیواسی و بیوشیمیابی اختلاف معنی دار نشان می دهد (جدول ۱) که

مقایسه با مرکز طبی کودکان می باشد. با توجه به جدول (۴) سوش بیمارستان سینا و خوابگاه ۹ در تست بیواسی دارای اختلاف معنی دار هستند زیرا بیمارستان سینا به پروپوکسور متholm و خوابگاه ۹ حساس می باشد ولی در تست استرازن اختلاف معنی دار دیده نمی شود زیرا این تست یک تست عمومی است در حالی که تست ACHE اختصاصی تر است و اختلاف بین دو سوش در تست ACHE معنی دار است. بیمارستان سینا با خوابگاه تربیت مدرس در تست بیواسی دارای اختلاف معنی دار می باشد ولی در تستهای بیوشیمیابی اختلاف معنی دار نیست. خوابگاه ۹ و تربیت مدرس هم از نظر تستهای بیواسی و بیوشیمیابی اختلاف معنی دار نشان نمی دهند.

جدول ۱- مقایسه دو روش بیوشیمیایی و بیوآپسی سوشهای مختلف سوسوری آلمانی نسبت به یکدیگر در تماس با دیازیدون ۷٪

سوش	خوابگاه ۹	خوابگاه تربیت مدرس	بیمارستان بینا	انسکاریوم	مرکز طبی کودکان
روش	بیواسی	استراز	AchE	بیواسی	استراز
خوابگاه ۹	N.S	N.S	N.S	S	S
خوابگاه تربیت مدرس				S	S
بیمارستان بینا			N.S	S	S
انسکاریوم			N.S	S	S
مرکز طبی کودکان				S	S

زمینه ای اسلام، سال اول، شماره چهارم

AchE = استريل کولین استراز
S = اختلاف معنی دار است.
N.S = اختلاف معنی دار نیست.

جدول ۲- تغایر آلتیز آماری تست فعالیت استراز بر روی سوسوری های جمع آوری شده از امکن مختلف

سوش	Minimum	Maximum	Mean	SE = Standard Error	Sd = Standard deviation	Number
خوابگاه تربیت مدرس	۴۷/۰	۶۲/۷۵	۵۳/۶۳۸۹	۱/۰۱۸	۴/۰۵۰۵	۹
خوابگاه ۹	۴۷/۰	۶۰/۷۵	۵۴/۳۸۴۶	۱/۱۴۶۶	۴/۱۳۲	۱۳
بیمارستان بینا	۴۸/۰	۶۲/۲۵	۵۵/۳۵۱۹	۱/۱۰۱	۵/۰۸۸۲	۱۱
انسکاریوم	۶۱/۰	۸۱/۷۵	۷۳/۸۴۷۸	۱/۱۰۳	۵/۰۹۱۴	۱۲
مرکز طبی کودکان	۵۵/۰	۶۰/۷۵	۶۰/۱۵۷۹	۰/۸۵۶۰	۲/۸۶۱۹	۱۹

انحراف میار = SE
میانگین عموم = Mean

مجله دانشکده بهداشت و استیتو تحقیقات بهداشت

جدول ۳- مقایسه دو روش پیوپیوگسورد با آلماتی نسبت به یکدیگر در تماس با پیوپیوگسورد ۰/۲.

روشن	خوبگاه ۹	بیمارستان سپا	انسکاریوم	مرکز طی کردگان
روشن	خوبگاه نریت مدرس	AchE	استراز	AchE
خوبگاه ۹	بیماری	بیماری	استراز	بیماری
خوبگاه نریت مدرس	N.S	N.S	S	N.S
بیمارستان سپا	S	N.S	S	S
انسکاریوم			S	N.S
مرکز طی کردگان			S	S

استرالین اسٹرال = AchE

S = اختلاف معنی دار است.

N.S = اختلاف معنی دار نیست.

جدول ۴- تابع آنالیز آماری تست فاعلیت استراز بر روی سوسیهای جمعی آوری شده از امکن مختلف

روشن	Minimum	Maximum	Mean	SE = Standard Error	Sd = Standard deviation	Number
خوبگاه نریت مدرس	۱۰	۱۵/۷۵۰۰	۸۳/۵۰۰	۵۶/۹۸۲۹	۱۸۳/۱۳	۳/۷۱۷۶
خوبگاه ۹	۲۰	۳۰/۵۰۰۰	۵۹/۷۵۰	۵۰/۷۱۲۹	۱۷۵/۰۳۱	۶/۷۲۲۱
بیمارستان سپا	۱۰	۴۱/۰۰۰	۳۹/۲۵۰۰	۵۳/۰۸۳	۷/۱۳۷۲	۸/۲۳۷۴
انسکاریوم	۱۹	۷۰/۰۰۰	۵۹/۰۰۰	۱۷/۳۱۷۱	۱۷۳۴۶۹	۶/۳۰۲۴
مرکز طی کردگان	۲۴	۷۷/۰۰۰	۸۹/۰۰۰	۷۸/۷۷۴	۰/۹۰۴۷	۴/۳۳۲۱

انحراف معيار = Mean

منابع:

- Alali F.Q., Kaakeh W. and Bennett G.W. (1998) Annonaceous are acetogenins as natural potent toxicity against insecticide susceptible and resistance German Cockroach (Dictyoptera: Blattellidae). *J. Econ. Entomol.* **91**(3): 641- 649.
- Bennett G.W. SW. T Spinks (1968) insecticide resistance of German Cockroaches from various areas of Luisiana. *J. Econ. Ent.* **61**: 426- 431.
- Cochran D.G. (1987) A selection for Pyrethroid resistance in the German cockroach (dictypotera: Blatellidae). *J. Econ. Ent.* **80**: 1117-1121.
- Finney, DJ. 1971: Probit analysis . 3 rd edition. Cambridge University press. Cambridge.
- Heming Way. J. Small G.J. and Monroe. A.G. (1993) Possible mechanisms of organophosphorus and carbamate insecticides-diagnostic test unpublished document, WHO/VBC/81: 806.
- insecticide Resistance in German cockroaches (Dictyoptera: Blattellidae) from different Geographical areas. *J. Econ. Entomol.* **86**(6): 1623- 1630.
- Hemingway J.S., Geor ghiou G.P. (1984) Baseline Esterase levels for Anopheline and culicine mosquitoes mosquu. *News* **44**(1): 33-35.
- Waldeigh R.W., Koehler P.G., Patterson R.S. (1989) Comparative susceptibility in North American Blatella (orthoptera: Blatellidae) species to insecticides. *J. Econ. Ent.* **82**: 1130- 1133.
- World Health Organization (1981) Instruction for determining the susceptibility or resistance of adult mosquito to organochlorine.

COMPARISON OF BIOCHEMICAL AND BIOASSAY METHODS IN ASSESSING ORGANOPHOSPHATE RESISTANCE IN BLATTELLA GERMANICA

Abolhasani¹ M., MSPH ; Shaeghi M.,¹ Ph.D; Ladonii H.,¹ Ph.D

In this study we employed two methods for gauging the sensitivity of *B. germanica* strains to organophosphorus insecticides: an in-vivo bioassay that used linear regression analysis (with mortality on a probit scale and logarithm of concentration) and an in-vitro enzyme assay.

In the bioassay method, *B. germanica* nymphs of stage 1 (2-3 days old) were exposed to patches of paper impregnated with 2% diazinon and propoxur. Compared to the sensitive (reference) strains, all but one of the tested strains showed resistance to diazinon with resistance ratios of 0.97 to 1.67. As for propoxur, all strains were sensitive with the exception of one subject that showed a resistance ratio of 1.6.

The enzyme assays used common esterase and acetylcholine esterase methods.

Comparison of in-vivo and in-vitro tests on stage 1 nymphs of *B. germanica* shows that both methods are reasonably sensitive in measuring resistance/sensitivity ratios. In addition, the bioassay modality makes it possible to gauge the degree of insecticide sensitivity while the in-vitro method can only determine quantitative or qualitative changes in enzymes effected by carbamates and organophosphates.

This study is the first of its kind, conducted by the school of Public Health in Tehran University of Medical Sciences.

Keywords: Cockroach, Bioassay, Enzyme Assay, Resistance

¹Department of Medical Entomology and Vector Control, School of Public Health and Institute of Public Health Research Terhan, University of Medical Sciences. P.O.Box. 6446- 14155 , Tehran, Iran.